

**רק לימי החג
טייל נאה**
כוס שימושית
נמצאת בכל
אריזה שי
ברנדל'84
בימי
החג

**טוב
שישעוטיבני
הניאותהודי**

STOCK 84
BRANDY

STOCK 84
BRANDY

ברנדל * ליקר * ורפוט

פנסיוס תנא

במד'נה

משפט

מלחמה גרעינית

יום שישי אחרי-הצהריים הוא עבור מתת יהו ("מתת") עצמון (28) יום-ההצגה-היומית. במיוחד לא מוכן היה להתר על הסרט המטיבה השחורה, שהוצג בקולנוע אדיסון. לכן מיהר מתי, עובד במחלקת הסלפונים של הדואר בירושלים, לסיים את עבודתו, הלך לחוות כסרט.

חריקת שיניים. הוא היה כה שקוע במתרחש על הבר, ובאכילת הגרעינים ש הביא עמו, עד שלא הרגיש בפקח אלא רק אחרי שהלה ניגש אליו, הורה לו לצאת עמו החוצה. הפקח נטל את תעודת-הזהות של מתי, רשם לו דו"ח על פיצוח גרעינים. בדרך כלל מסתיים דו"ח כזה בתשלום שלוש לירות קנס. אולם מתי, הלומד מש פטים זו השנה הרביעית, החליט להפעיל את הידע שרכש לו כעורך-דין לעתיד. הוא הודיע כי הוא כופר באשמה, חיכה להו מנה למשפט.

השבוע התכנס בית-הדין העירוני כדי ל דון בתלונה. אחרי שמסר הפקח את עדותו, פתח מתתיו בחקירתו. "תאמר לי, בבק" שה, שאל את הפקח, "איך יכולת לראות בחושך מה אני אוכל?"

"לפי חריקת השיניים ידעתי שאתה אוכל גרעינים," השיב הפקח בבטחון.

"אם כך, הרי באותה מידה יכולת ה שיניים לחרוק גם בשעת אכילת מצה, ל משל," המשיך מתי. הפקח שתק לרגע. "כן, נכון," הודה לבסוף.

טענה מקורית. מתי שאל את הפקח כמה שאלות נוספות. לאחר-מכן העמיד עצ מו לחקירת התובע. שאלתו הראשונה של התובע היתה השאלה לה ציפה מתי: "אם אתה טוען של פיצוח גרעינים, מה, בעצם, אכלת?"

"אדוני השופט," השיב מתי, "החוק אוסר פיצוח גרעינים באולם קולנוע, אך אינו אוסר אכילת גרעינים. אני אכלתי גרעינים קלופים! באותו רגע שלף שקית קטנה מ כיסו, שפך את תוכנה על שולחן השופט. היא הכילה גרעיני חמניה קלופים. "אני תמיד אוכל גרעינים כאלה," אמר, "אני אוהב אותם מאד."

התובע ניסה להתנגד. "זה מבוזס," טען, "לא מוכרים גרעינים כאלה בשוק." אולם גם לזה היה הסטודנט למשפטים מוכן. הוא שלף מכיסו קבלה, בה היה כתוב: "100 גרם גרעינים קלופים, 24 אגורות." השופט זיכה אותו מן האשמה.

נוער

מכתב ככים

בבוקר היום הראשון ללימודים, השכים קום והקדים להגיע לשערי בית-הספר. כי בבית-הספר התיכוני הדתי בעפולה נהוג שמי שתופס את מקומו ביום הראשון ללימודים, הרי שזה מקומו הקבוע עד סוף השנה ושמעון ("עקי") דורון (16), רצה לתפוס מקום טוב.

בשעה 11.45 לפני-הצהריים נמצא שמעון כשהוא תלוי על עץ הברוש, ליד בית הכנסת בו נהג להתפלל.

רק לא חירוני. מה הגיע את הנער השחרור והצנום, צבר בן משפחת יוצאי פאקיסטאן, לאבד עצמו לדעת?

המשבר הנפשי של הנער החל מיד עם כניסתו לבית-הספר התיכון, לפני שנתיים. אחיו הבכור רשמו לבית-הספר הדתי, היות וכל יידינו נרשמו שם. אולם ההורים התנגדו לכך. הם זכרו עדיין כיצד נזרק בן אחר שלהם מאותו בית-הספר. רק לאחר שמונהל המוסד, מרדכי טננבוים, שיכנע אותם בכשרונו של שמעון, הסכימו ההורים שלא להעבירו לבית-ספר חילוני.

אולם הבעיות האמיתיות החלו רק בי כיתה השישית. אמו של שמעון חלתה, והנער היה מחסיר ימי לימודים על-מנת לעזור לה בבית. התוצאה היתה ברורה: המנהל הודיע לאחיו כי הוחלט להשאירו בכיתה השישית.

האח ניסה להעביר את רוע הגורל. "אני אדאג לו שישלים במשך החופש את החומר שהחסיר," הבטיח למנהל, אולם ללא הועיל. לבסוף הסכים טננבוים לכך שהנער ילמד שלישי אחד בכיתה השישית, ואם יראה סימני התקדמות, יעלה לשביעית.

"מדוע? מדוע?" אותו בוקר הגיע שמעון ראשון לבית-הספר, אך לא חזר. גחיתו נתגלתה מתנדנדת על עץ. תוך נסיון חסר-תקפה להשיב את רוחו, (המשך בעמוד 36)

מטרכת "אתגר" מוכנה לשלוח מרצים לחוגי בית

שיערכו ביוזמת הקוראים. לצורך זה ייענו להזמנות חברי-המטרכת -

אורי אבנרי
ר"ר יעקב ירדור
בועז עברון

נתן ילון מור
בנימין עמרי

כל קבוצה של לפחות 25 קוראים, המבקשת לערוך חוגי-בית בבית אחד מהם, מתבקשת להודיע על כך למטרכת, ח"ד 3006, תל-אביב, לפחות שלושה שבועות מראש, לציין את סם המרצה הרצוי לה ואת הנושא המבוקש, וכן לצרף המחאה בסך 50 ל"י לקרן "אתגר".

ק ש ק ש י ם ?

חפוף ב"אליקסיר" 2
בקבוקון ב75 אגורות

שנה טובה עם רהיטי

ARCO

ארקו

ת.א. רח' בני-יהודה 43
T.-A.. BEN JEHUDA 43

11918
222136

PHONE
222136

רהיט' רפי תרשימים אריכליים ופודלים ספודרסיים

להלא אחואים

דגים לא מתאימים כמתנה. כך לא מתאימה כל אבקה לכביסה במכונה. השתמשי ב "זיו", זו האבקה בעלת קצף מוגבל, המיוחדת למכונת-הכביסה. שרי צרת על הכביסה ומאריכה את ימיה של המכונה. "זיו"

תוצרת "נקה" - תוצרת איכות

המנוי

קיבלת חשבונך, נא פרע אותו בהקדם.